Podstawy programowania

Podstawy programowania

Rekurencja - pojęcie

Rekurencja - pojęcie

Rekurencja (rekursja) – wywołanie funkcji przez nią samą wewnątrz ciała funkcji..

Rozróżniamy dwa typy rekurencji:

- ✓ pośrednia funkcja jest wywoływana przez inną funkcję, wywołaną (pośrednio lub bezpośrednio) przez samą funkcję
- ✓ bezpośrednia funkcja wywołuje samą siebie bezpośrednio wewnątrz ciała funkcji (rozwiązanie spotykane częściej).

Rekurencja pośrednia

```
void a(int i)
    if (i==0)
        return;
    else
        return b(i);
void b(int i)
    return a(i)
```


Rekurencja bezpośrednia

```
void a(int i)

if (i==0)
    return;
else
    return a(--i);
```


Każda funkcja rekurencyjna musi posiadać warunek zatrzymania (warunek stopu) – czyli stan danych, dla którego nie dojdzie do ponownego wywołania funkcji.

W przeciwnym razie będzie się wywoływała do momentu przepełnienia stosu (stos jest obszarem pamięci służącym m.in. do przechowywania zmiennych lokalnych funkcji, parametrów wywołania i wartości zwracanej przez funkcję).

Rekurencja - pojęcie

Zastosowania rekurencji

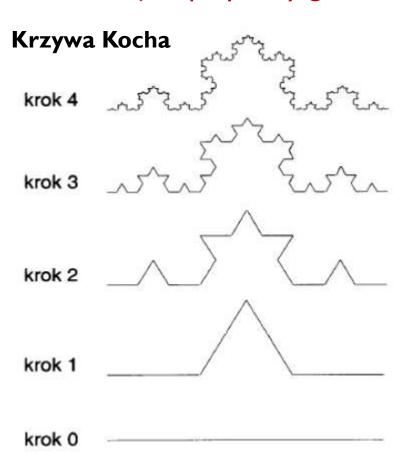
Rekurencję możemy stosować w celu rozwiązania problemów, które wymagają przetworzenia danych, a następnie takiego samego przetworzenia wyników.

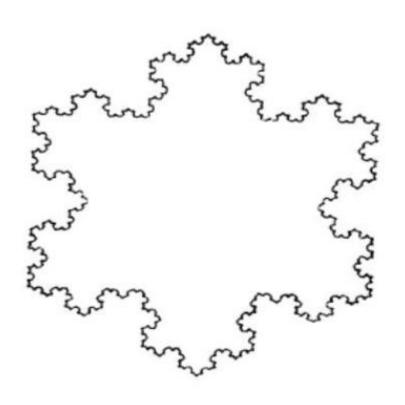
Zwykle problemy rekurencyjne możemy rozwiązać przy użyciu iteracji (takie rozwiązania są zwykle szybsze od rekurencyjnych odpowiedników).

Zaletą rozwiązań rekurencyjnych jest prostota – przejrzystość kodu – niektóre problemy posiadają proste rozwiązania rekurencyjne – i bardzo złożone rozwiązania iteracyjne.

Rekurencja – przykłady graficznej reprezentacji rekurencji

Rekurencja - pojęcie

Algorytm rekurencyjny

- to taki, który rozwiązuje problem, przez rozwiązanie pewnej liczby prostszych przypadków tego samego problemu.
 - ✓ Algorytmy rekurencyjne implementujemy w C++ przy użyciu funkcji rekurencyjnych.
 - ✓ Funkcje rekurencyjne odpowiadają definicjom rekurencyjnym funkcji matematycznych.

Rekurencyjne obliczanie silni

Definicja rekurencyjna silni ma postać:

$$n! = egin{cases} 1 & ext{dla } n = 0 \ n \cdot (n-1)! & ext{dla } n \geqslant 1 \end{cases}$$

```
int silnia(int n)

if (n == 0)
    return 1;

else
    return n*silnia(n-1);
```



```
int silnia(int n)

int silnia(int n)

if (n == 0)
    return 1;
else
    return n*silnia(n-1);

}
```

Wywołanie: silnia(4)

Wywołanie: silnia(3)

Wywołanie: silnia(2)

Wywołanie: silnia(1)

Zwrócenie wartości: silnia (4)

Zwrócenie wartości: silnia(3)

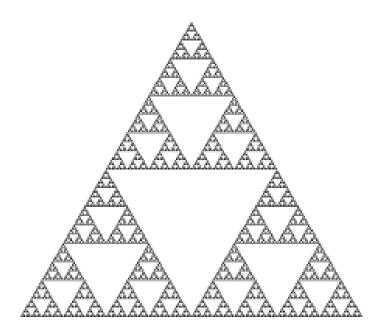
Zwrócenie wartości: silnia(2)

Zwrócenie wartości: silnia(1)

Wywołanie -> Zwrócenie wartości: silnia(0)

Podstawy programowania

Rekurencja - przykłady

Zadanie: funkcja która oblicza N-tą potęgę liczby X, gdzie N jest nieujemną liczbą całkowitą.

 $X^{N} = X * X^{N-1}$ - to definicja rekurencyjna problemu – przedstawienie go jako zależności między rozwiązaniem problemu dla danego kroku przetwarzania danych i wynikiem z kroku poprzedniego Aby móc obliczyć X^{N-1} , musimy znaleźć X^{N-2} , X^{N-3} ... – czyli rozwiązanie problemu "mniejszego o jeden krok".

W rekurencji problem jest redukowany do prostszej postaci - aż do momentu, gdy możemy znaleźć rozwiązanie bez odwoływania się do postaci rekurencyjnej (w naszym przypadku $[X^N = X * X^{N-1}]$).

Taka postać problemu stanowi warunek zatrzymania – w naszym przypadku dane, dla których nie jest wymagane odwołanie się do definicji rekurencyjnej problemu to N=0

Rekurencja - przykłady

W zapisie matematycznym:

$$X^{N} = \begin{cases} X * X^{N-1} & dla & N > 0 \\ 1 & dla & N = 0 \end{cases}$$

Rozwiązując problemy rekurencyjne stosujemy 3 kroki:

- I. analiza problemu
- 2. identyfikacja warunku zatrzymania
- 3. zapisanie zależności rekurencyjnej

Funkcja rekurencyjna:

```
long double potega(long double X, int N)

if (N==0)
    return 1;
else
    return X*potega(X, N-1);
```

Wywołując funkcję potęga powodujemy, że będzie ona wywoływała samą siebie, do momentu, gdy parametr N wywołania nie będzie równy 0.

Funkcja nie może zwrócić wartości, do momentu, gdy wszystkie wywołania wewnętrzne nie zwrócą wartości.

Napisz funkcję, która wypisze na ekranie n znaków "*"

Rozwiązanie rekurencyjne uzyskujemy w następujący sposób: funkcja nie zwraca wartości, natomiast wypisuje znak *

- 1. dla n=0 nie wypisuje znaku i kończy działanie
- 2. dla n>0 wypisuje znak i rozwiązuje problem wypisania n-1 znaków.

```
void stars(int n)

if (n==0)
    return;

else

cout<<'*';
    return stars(n-1);

}
</pre>
```


Napisz funkcję, która wyświetli liczby całkowite od n do l

funkcja nie zwraca wartości, natomiast wypisuje liczbę całkowitą

- I. dla n=1 wypisuje I i kończy działanie
- dla n>I wypisuje n i rozwiązuje problem wypisania liczb od n-I do I

Napisz rekurencyjną funkcję, znajdującą największy wspólny dzielnik 2 liczb całkowitych dodatnich.

Algorytm Euklidesa opiera się na spostrzeżeniu, że NWD dwóch liczb całkowitych m i n, gdzie m>n, jest równy NWD liczb y i x % y (reszta z dzielenia x przez y).

Liczba x dzieli zarówno liczbę m jak i n <=> x dzieli n i resztę z dzielenia m przez n, ponieważ m jest równe sumie m % n i wielokrotności n

```
int NWD(int m, int n)

int NWD(int m, int n)

if (n==0)
    return m;

else
    return NWD(n,m%n);

}
```

Rekurencja – przykład 5

Napisz funkcję rekurencyjną, która obliczy, wykorzystując algorytm Hornera wartość wielomianu postaci $a_0 x^n + a_1 x^{n-1} + ... + a_{n-1} x + a_n$ dla podanej jako argument wartości x i danego wektora współczynników $t[i]=a_i$

Ponieważ wielomian stopnia n możemy zapisać w następującej postaci:

$$a_0 x^n + a_1 x^{n-1} + ... + a_{n-1} x + a_n = (...((a_0 x + a_1) * x + a_2) * x + ... + a_{n-1}) x + a_n$$

Korzystając ze schematu Hornera, możemy zauważyć, że:

- I. funkcja zwraca t[0] gdy i==0
- 2. funkcja zwraca sumę: t[i]+x*(wynik funkcji dla i-1) gdy i!=0


```
long double horner(long double t[], long double x,int i)

if (i==0)
    return t[0];
else
    return x*horner(t,x,i-1)+t[i];

}
```



```
long double horner(long double t[], long double x,int i)

if (i==0)
    return t[0];
else
    return x*horner(t,x,i-1)+t[i];
}
```

Podstawy programowania

Wady rekurencji

Jak obliczać ciąg Fibonacciego?

```
jeśli n < 2
F(n) = n
F(n) = F(n-2)+F(n-1) jeśli n \ge 2
```

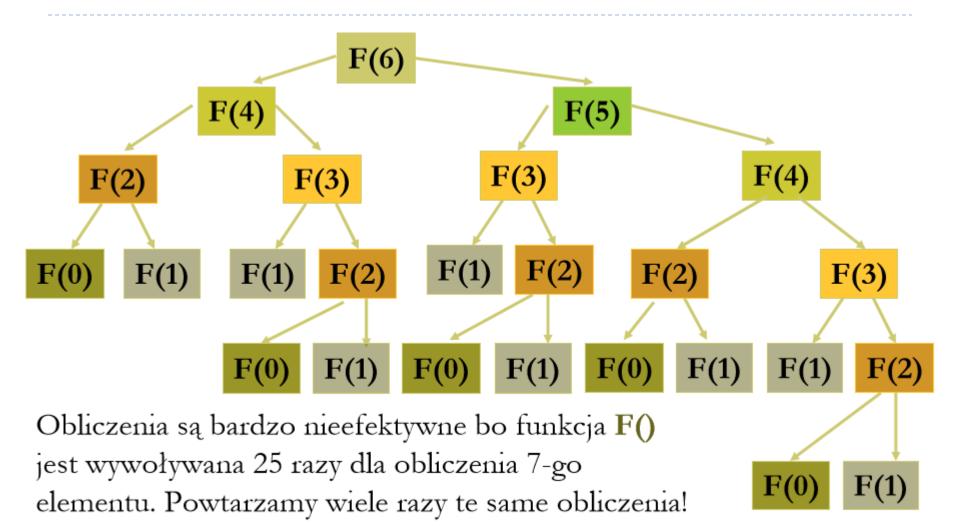
```
Rekurencja:
Fib (int n)
   if (n < 2)
       return n;
   else
       return Fib(n-2) + Fib(n-1);
```

```
Iteracja:
IterativeFib (int n) {
   if (n < 2) return n;
   else {
       int tmp, current =1, last=0;
       for (i=2, i \le n, ++i) {
           tmp=current;
           current+=last;
           last=tmp;
       return current;
```

http://th-www.if.uj.edu.pl/~erichter/dydaktyka/Dydaktyka2010/TPI-2010/TPI-wyklad-4-2010.pdf

Wady rekurencji

http://th-www.if.uj.edu.pl/~erichter/dydaktyka/Dydaktyka2010/TPI-2010/TPI-wyklad-4-2010.pdf

Wady rekurencji

Porównacie złożoności obliczeniowe rekurencji i iteracji

n	liczba dodawań	Przypisania	
		Algorytm iteracyjny	Algorytm rekurencyjny
6	5	15	25
10	9	27	177
15	14	42	1973
20	19	57	21891
25	24	72	242785
30	29	87	2692537

http://th-www.if.uj.edu.pl/~erichter/dydaktyka/Dydaktyka2010/TPI-2010/TPI-wyklad-4-2010.pdf

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B.W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: *Pasja C++*, Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne